

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кд 318/2024
09.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о предлогу судије појединца Првог основног суда у Београду 9К бр.1695/2024 од 30.09.2024. године за преношење месне надлежности, у седници већа одржаној дана 09. октобра 2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснован предлог судије појединца Првог основног суда у Београду 9К бр.1695/2024 од 30.09.2024. године да се за вођење кривичног поступка против окривљеног АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, по приватној тужби приватног тужиоца ББ, поднетој преко пуномоћника – адвоката Зденка Томановића, као месно надлежан одреди Основни суд у Новом Саду.

Образложење

Приватни тужилац ББ поднео је приватну кривичну тужбу против окривљеног АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика.

Судија појединац Првог основног суда у Београду поднео је Врховном суду предлог 9К бр.1965/24 од 30.09.2024. године, да се за вођење овог кривичног поступка, као месно надлежан, сходно одредби члана 33. ЗКП, одреди Основни суд у Новом Саду, уз образложење да окривљени има пребивалиште у Новом Саду.

Врховни суд размотрио је списе предмета, заједно са предлогом судије појединца Првог основног суда у Београду, па је нашао да је исти неоснован.

Према одредби члана 27. став 1. ЗКП, ако је кривично дело извршено путем средстава јавног информисања, надлежан је суд на чијем подручју се налази седиште јавног гласила, а ако то место није познато или се налази у иностранству, надлежан је суд на чијем подручју је објављена информација.

Одредбом члана 33. ЗКП прописано је да се за вођење кривичног поступка може одредити други стварно надлежан суд, ако је очигледно да ће се тако лакше спровести поступак или ако постоје други важни разлози.

У конкретном случају, кривично дело које је приватном кривичном тужбом окривљеном АА стављено на терет, извршено је у Београду, у телевизијској емисији која се емитује на „Танјуг ТВ“, чије је седиште на подручју Првог основног суда у Београду који је дакле, месно надлежан за вођење овог кривичног поступка.

Поред тога, не може се само због чињенице да окривљени има пребивалиште у Новом Саду, сматрати очигледним да ће се поступак по предметној кривичној ствари лакше спровести пред Основним судом у Новом Саду, посебно када се има у виду да је у приватној кривичној тужби предложено да се у току поступка испита приватни тужилац ББ, који има пребивалиште у Ужицу, улица ..., а који би, уколико би се у даљем току поступка појавила потреба за његовим непосредним саслушањем, морао да путује у Нови Сад уколико би се месна надлежност пренела на тај суд.

Како, дакле, из навода предлога и списка предмета не произилазе разлози процесне целисходности, нити други важни разлози у смислу одредбе члана 33. ЗКП за преношење месне надлежности у конкретном случају, то је Врховни суд предлог судије појединца Првог основног суда у Београду за преношење месне надлежности на Основни суд у Новом Саду одбио као неоснован, налазећи да овај поступак треба да оконча Први основни суд у Београду, као суд на чијем подручју је седиште јавног гласила.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 33. ЗКП, донета је одлука као у изреци решења.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић